

steriet antog, da Bestemmelsen om „Beskytteren“s Hjemkaldelse blev taget i Foraaret, har Lagtingets Udvalg endnu i Sommer meget stærkt hævdet det berettigede i Fiskeriinspektion ogsaa i den Tid, da Fiskeriet foregaar paa Soterritoriet udenfor Færøerne, idet det menes, at „Beskytteren“s Nærværelse lægger et stærkt Baand paa de fremmede Fiskere, og Lagtinget har derfor ansøgt om, at der hele Aaret maa blive stationeret et hurtigtgaaende Inspektions-skib ved Færøerne. Som det fremgaar af Forsvarsministerens Udtalelse i Gaar, er der allerede paa indeværende Aars Finanslovsforslag i meget væsentlig Grad taget Hensyn til dette Ønske, jeg skal derfor ikke komme nærmere ind herpaa, men kun fastholde, at der hverken har været eller er tilsigtet det allerringeste i Retning af at yde den færøske Fiskeribefolkning mindre Beskyttelse end hittil, tværtimod.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har dernæst henstillet til mig, at der ydes Bevilling til Anlæg af et elektrisk Spil ved Vaagseide til at trække Fiskerbaade i Land. Andragende herom er endnu ikke modtaget af Justitsministeriet; det skal, hvis det kommer, blive taget under velvillig Overvejelse, eventuelt blive oversendt til Ministeriet for offentlige Arbejder, hvis det efter sin Beskaffenhed viser sig at høre herunder, hvilket dog ikke er saa givet, som det ærede Medlem Hr. Rytter synes at mene, men det er i øvrigt ganske underordnet.

Jeg kommer saa til Landboforholdene. Jeg kan slutte mig til Beklagelsen af, at ingen af de af den færøske Landbokommission fremsatte Forslag endnu er gennemført, men jeg kan tilføje, at to af Forslagene, nemlig Forslag til Lov for Færøerne om Udskiftning og Forslag til Lov om Landvæsenkommissioner, i Aar er færdigbehandlet af Lagtinget. Ministeriet havde overfor Lagtinget udtalt et stærkt Ønske om, at de andre i Landbokommissionens Betænkning fremsatte Forslag maatte blive behandlet samtidig, men Lagtinget har ikke fundet Anledning hertil, og for ikke yderligere at forhale Lovforslagenes Genneførelse er det min Agt at forelægge de to nævnte, af Lagtinget færdigbehandlede Forslag allerede i indeværende Samling, hvis det kan naas. Men jeg vil i og for sig beklage, at Lagtinget ikke har interesseret sig saa meget for de andre Lovforslag, at det blot har begyndt at behandle dem. Det af det ærede Medlem omtalte Forslag om Husmandsbrug er udarbejdet af Amtmanden paa egen Haand, og Justitsministeriet kender ikke dette Forslags Indhold.

Det ærede Medlem har endvidere fremsat nogle almindelige Bemærkninger om de færøske Landboforhold. Det er rigtigt, at Staten ejer omtrent Halvdelen af al Jord paa Færøerne, men deraf følger jo ikke uden videre, at den kan sælge denne Jord, eller at den bør sælge den. En ganske ringe Del af Statsjorden er tillagt nogle Embeder, Resten er bortforpagtet efter særlige færøske Regler. Naar en Fæster dør, er et Medlem af hans Slægt, som Regel den ældste Søn, fortrinnsvis berettiget til at overtage Fæstet, og Bortsalg kan derfor ikke uden videre finde Sted af Fæstejorden. Den færøske Landbokommission har i øvrigt udarbejdet et Forslag om Fæstegodsets Overgang til Selveje, men det Forslag har Lagtinget heller ikke gjort noget ved. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen udtalte, at den, som efter Trøloven køber saadan Trø, det vil sige et Stykke Jord til Opdyrkning, ikke bliver Ejer deraf, fordi der i Trølovens § 3 staar, at man ikke erhverver nogen af de Herligheder og Rettigheder, som Besidderen sidder inde med. Det er imidlertid ikke helt rigtigt. Man bliver nok Ejer, men, som der staar i § 3, man faar ikke Ret til Udægster — det vil sige Græsning — af Køer i Haugen — det vil sige Udmarken — eller anden til Besiddelsen af matrikuleret Bø — det vil sige Indmarken — knyttet Rettighed eller Herlighed, det vil navnlig sige, foruden den udtrykkelig nævnte Græsningsret for Køer, at man ikke faar Ret til Jordehval, Fuglefangst, Drivtang og Drivtømmer. Det er dernæst ikke paabudt, at Vintergræsningsretten, det vil sige Retten til at lade Faarene græsse ogsaa paa opdyrket, ikke blot paa uopdyrket Land, i Tiden fra den 25. Oktober til den 14. Maj, skal afløses; men der gives Adgang til Afløsning ved frivillig Overenskomst. Skal denne gælde for lang Tid, kræves ikke blot Godsbestyrelsens, det vil sige Amtets, Samtykke, men ogsaa, at Landvæsenkommissionen skønner, at Afløsning kan finde Sted uden væsentlig Skade for Fæsteren, og Landvæsenkommissionen skal fastsætte Vederlagets Størrelse. Ved Landvæsenkommissionens Mellemkomst søger man saaledes at sikre baade Fæsterens og Trøjejerens Interesser.

Naar det ærede Medlem siger, at ingen erhverver Jord, er dette ikke rigtigt, idet der stadig finder Jordsalg Sted, og det er ikke Ministeriet bekendt, at det finder Sted i mindre Omfang end tidligere. Den af det ærede Medlem omtalte Lov af 1. April 1921 om Afløsning af Vintergræsning, der altsaa giver de paagældende Trøjejer Ret